

heden ikke kunde siges at være Gaardes naturlige Opland. Selv om en Bys Beboere faa lige saa nær eller maaske 100 eller 50 Alen nærmere til den nye Holdeplads, maa man ingenlunde gaa ud fra, at de, navnlig naar de skulle passere til den modsatte Side af, hvor Gaarde ligger, ville køre til Gaarde. Nej, saa ville de, hvis de skulle den Vej, hvor Ølgod Station ligger, ikke for at spare 100 Alen køre til Gaarde og saa have den længere Vej med Toget, men saa køre de de 100 Alen mere ad Landevejen. Naar de alligevel skulle køre en Mil eller to, spiller dette ingen større Rolle.

Jeg tror altsaa, at de Argumenter, der ere førte i Marken for Oprettelsen af denne Holdeplads, ikke ere tilstrækkelige til at begrunde, at man i første Række og allerede paa det Finanslovsforslag, som jeg havde den Ære at være med til at udarbejde, tog Gaarde Billetsalgssted med som Holdeplads. Der er en Del Holdepladser, som der har været forhandlet om baade ved anden og tredje Behandling, og som have været nævnte ved første Behandling, der efter min Opfattelse have Fortrinskrav, men saa vil det kunne forstaas, at jeg heller ikke kunde andet end svare, som der er svaret, at man ikke for Tiden fandt Anledning til at foretage sig videre i Sagen vedrørende Gaarde Billetsalgsstedets Omdannelse til Holdeplads. Det er en Selvfølge, at ogsaa Gaarde Holdeplads er mellem dem, der i en ikke altfor fjern Fremtid ville komme i Betragtning, men den laa som sagt ikke saa nær, at jeg kunde tage den med allerede nu, og da jeg ansaa det for urigtigt ikke at svare, naar et Andragende er henvist, kunde jeg ikke svare andet end det, som var svaret, at der ikke for Tiden var tilstrækkelig Anledning. Deri ligger for Resten ogsaa, at der med Tiden kan blive tilstrækkelig Anledning. Jeg henstiller derfor til det ærede Medlem efter disse Oplysninger endnu at vente et Aarstid for at se, hvordan det saa kan ligge, og derfor vilde det sikkert være rigtigt, at det ærede Medlem tog sit Forslag tilbage.

Endnu har jeg kun tilbage Andragendet under Nr. 114, som to ærede Medlemmer med det ærede Medlem fra Næstved (Andreasen) som Ordfører have foreslaaet at henvise. Det vedrører Ancienneteten, om jeg saa maa sige, for to Godsekspeditører. Det ærede Medlem har dels ved sine Udtalelser og dels ved sin Henvisning til, hvad der staar i Andragendet, gjort opmærksom paa, at det, det drejer sig om, er, at de to paagældende derved, at de

overgik fra Stationsforstanderstillingen til deres nuværende Stilling som Godsekspeditører ikke blev saa gunstigt stillede, som hvis de var gaaet over fra Assistentstillingen til Godsekspeditørstillingen. Det er rigtigt. Sagen er den, at den Gang de søgte Pladsen som Stationsforstandere, kunde de tage deres Assistentanciennetet med sig, og derfor var de godt tjente med at tage Stationsforstanderpladsen. Saa blev der i Mellemtiden vedtaget en ny Lov om Lønninger, og deri bestemmes, at Assisterter, der havde været til Tjeneste i 16 Aar, og som saa gik over i Godsekspeditørstillingen, kunde tage 4 Aars Anciennetet med sig, og saa sige de paagældende — der var for Resten 4 eller 5, den Gang denne Forandring blev foretaget —: Det var dog noget skrækkeligt noget, havde vi tænkt det, vilde vi rigtignok ikke være gaaede over og have taget Pladsen som Stationsforstander, thi saa havde vi nu haft saa mange Aars Tjeneste som Assisterter, at vi kunde have taget 4 Aar med os over. Jeg tror ikke, at det er en tilstrækkelig Begrundelse til at imødekomme deres Ønske, at en senere vedtagen Forandring af Lønningsloven har ført med sig, at hvis de ikke havde foretaget visse Ting paa et vist Tidspunkt, havde de nu været gunstigere stillede. Det ærede Medlem sagde, at der var kun disse 2 tilbage, det kunde vel ikke have store Konsekvenser, det drejede sig kun om et Alderstilleg paa 240 Kr. Det er rigtigt nok, men hvis man virkelig gaar ind paa den Betragtning, at enhver, efter at der er foretaget en Forandring i Lønningsloven, kan sidde og regne ud: Hvis jeg ikke havde taget mod den Forfremmelse og den Forfremmelse paa det Tidspunkt, men var bleven i den Stilling, jeg havde, vilde jeg nu være gunstigere stillet, kan det drage mange Konsekvenser efter sig. Der kan anføres Eksempler paa mange, der kunne sige om ikke akkurat det samme, saa noget tilsvarende, og saa kunne de henvise til, hvad man har gjort tidligere.

Jeg kan derfor ikke udtale mig forhaabningsfuldt paa den Maade, som det ærede Medlem henstillede til mig. Jeg tror, det er en farlig Praksis, og hvis det ærede Medlem ikke, efter hvad jeg har oplyst, finder Anledning til at tage sit Ændringsforslag tilbage, vil jeg henstille til Tinget at stemme imod det. Det vil kunne drage mange Følger efter sig, hvis man paa den Maade indlader sig paa at honorere, at Folk, der paa et vist Tidspunkt have set deres Fordeel i at søge Forfremmelse, senere, naar